

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΒ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1902

ΑΡΙΘ 17

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητροπολίτης Βοδενῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ

Ἀρχιδυντάκτης Ἱεροδ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βιβλιολογικὸν πάρεργον -- Αἷτια ἀπιστίας -- Δωρεὰ τοῦ
εὐγενεστάτου κ. Εὐστ. Εὐγενίδου πρὸς τὴν ὁμογενῇ Κοινότητι
Προύσης -- Κυπριακὸν ζήτημα -- Δήλωσις -- Ἐκκλησιαστικὰ
χρονικά -- Κοινοποιήσεις -- Παραρτήματα: Πίναξ περὶ μεταφυ-
σικῶν θεωριῶν καὶ «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

Βιβλιολογικὸν πάρεργον.

Βιβλία τουρκιστὶ γεγραμμένα δι' ἑλληνικῶν
χαρακτήρων ἐγένοντο εἰς ἡμᾶς γνωστὰ πολλὰ
κατὰ τὴν ἄρτι λήξασαν ἸΘ' ἑκατονταετηρίδα, τῶν
δὲ ἐκτυπωθέντων κατὰ τὴν ΙΗ' ὀλίγιστα γινώ-
σκομεν. Ἡ «Νεοελλ. Φιλολογία» δὴλα δὴ «Βι-
βλιολογία» τοῦ Ἀνδρέου Π. Βρετοῦ, τὸ γνωστό-
τατον καὶ μόνον εὐρετήριο διὰ τὴν ἑκατονταε-
τηρίδα ταύτην, οὐ καλὸν ἐφόλκιόν εἰσιν οἱ τρεῖς
τοῦ ἀειμνήστου Π. Λάμπρου «Κατάλογοι», ἀπὸ τοῦ
1700—1800, οὐδὲν ἀναγράφει τοιοῦτο βιβλίον.
Πρῶτος ἴσως ὁ λαμπρὸς Ζαβίρας ἐν τῷ «Ἑλλη-
νικῷ Θεάτρῳ», μνείαν εὐτελεῖ Σεραφεῖμ Ἀγκύ-
ρας μητροπολίτου, τοῦ ἐξ Ἀτταλείας, ποιούμε-
νος, γράφει ὅτι ὁ Σεραφεῖμ μετεγλώττισεν εἰς
τὴν τουρκικὴν, δι' ἑλληνικῶν ἐννοεῖται χα-
ρακτήρων, **Ἐκλόγιον εἰς τοὺς βίους τῶν ἁ-
γίων, τὸ Ψαλτήριον τοῦ Δαυΐδ, καὶ Βίους**
καὶ μαρτύρια ἁγίων, ὡς καὶ τὸ **Προσκυνη-
τάριον τῆς ἁγίας Γῆς**, ἐπιταγῇ Ἀβραμίου
τοῦ πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, ἐκδοθὲν ἐν

Βενετία, τῷ 1780. Συνεπῶς εἰς τὸ ἔτος τοῦτο
πάντως ἔδει ἵνα γένηται σταθμὸς ἀκούσιος τῷ
τὴν ἱστορίαν τῆς τῶν κάτω χρόνων γραμμα-
τείας ἐξετάζοντι. Διὰ τὴν τῶν κατόπιν ἐτῶν ἐν
καιρῷ γενήσεται λόγος ὁ προσήκων. Τοῦ Σερα-
φεῖμ δὲ μιμνησκόμενος καὶ Κ. Ν. Σάβας ὁ τῆς
«Νεοελληνικῆς Φιλολογίας» ἡ Γραμματείας συγ-
γραφεὺς οὐδὲν προστίθησι τοῖς παρὰ Ζαβίρα
κειμένοις.

Χάρης εἰς τὸν φίλον κ. Κ. Σαραφόπουλον,
ἐμῇ συστάσει δωρησάμενον δύο σπανίας ἐκδό-
σεις τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ, οὐ μόνον ἐτέ-
ρας ἐκδόσεως τοῦ Σεραφεῖμ γνῶσιν λαμβάνομεν,
ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔργου τοῦτου τοῦ ἀνδρὸς ἕτερον
γνωρίζομεν πρόδρομον ἐν τῷ κοινῷ φελεῖ στα-
δίῳ τῆς ὀφελίμων γνώσεων μεταδόσεως εἰς τὸν
εὐσεβῇ μικρασιάτῃν ἑλληνικὸν λαὸν διὰ βιβλίων
τουρκιστὶ γεγραμμένων χαρακτήρων ἑλληνικοῖς.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον βιβλίον ἐστὶν «Ἀκολου-
θία Κλήμεντος Ἀγκύρας καὶ Ἀγαθαγγέλου μάρ-
τυρος», ὧν αἱ βιογραφίαι τουρκιστὶ, καθ' ὃ εἶπον
ἄνω σύστημα, τὰ δὲ λοιπὰ ἑλληνιστί. Ἡ τοῦ
τίτλου παράθεσις περιττὴ ἀρκεῖ δ' ἵνα γινώ-
σκωμεν ὅτι τύποις, Ἀντωνίου Βόρτολι ἐκδοθὲν
τὸ βιβλίον, ἀναγράφει μὲν ἐπιμελητὴν τῆς ἐκδό-
σεως τὸν τοῦ Σιναίου Κυρίλλου πρωτοσύγκελ-
λον Ματθαῖον, ἄνδρα κρητὰ, οὐ τὰ ἔργα καὶ τὸν
βίον καθῆκον ἔχει πᾶς ἑλλην λόγιος ἵν' ἀκριβέ-
στερον γνωρίσῃ, γνωστὸν δὲ ποιεῖται ὅτι ἐξεδό-

1. «Νέα Ἑλλὰς» σελὶς 528.

2. «Νεοελλην. Φιλολογία» βιογραφίαι κλπ σελ. 515.

θη τῷ 1776, «προμηθεῖα καὶ φροντίσι τοῦ εὐγε-
νεστάτου ἄρχοντος κυρίου Δημητρίου Βηδάλε,
εὐπάτριδος Συμυρναίου». Ἀλλ' ἐκ τῶν εἰς μικρὸν
τέταρτον 150 σελίδων τοῦ βιβλίου, ἐξήκοντα τέσ-
σaras, ἢ μᾶλλον ἐξ ὅν πεντήκοντα, καταλαμ-
βάνει ἡ Ἀκολουθία, τὰς δὲ λοιπὰς ἐκλογὴ εὐ-
χῶν τουρκιστὶ μεταγλωττισθεισῶν, χάριν τῶν
μικρασιατῶν ἐλλήνων ἱερέων.

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἄρα μανθάνομεν ὅτι καὶ
πρὸ τοῦ 1780 βιβλίον διὰ τοὺς μικρασιάτας ἐξέ-
δωκε Σεραφεῖμ ὁ πρ. Ἀγκύρας, περὶ οὗ παραδό-
σεις τινὰς ἀναγινώσκουμεν παρὰ Δ. Ε. Δανιήλο-
γλου³—καὶ ὅτι τουρκιστὶ δι' ἐλληνικῶν χαρα-
κτῆρων ὁ Σεραφεῖμ ἐξέδωκεν ἐκλογὰς, οὕτως
εἰπεῖν, ἐκ τοῦ Εὐχολογίου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκ-
κλησίας. Καὶ ταῦτα μὲν ἴσως ἀναφέρονται μόνον
εἰς τὸν ἀείμνηστον Σεραφεῖμ, ὃν ἐνόμισαν
εἰσηγητὴν τῆς τουρκιστὶ μικρασιατικῆς ἐκκλη-
σιαστικῶν βιβλίων μεταγλωττίσεως.

2

Ἀλλὰ τὸ δεύτερον βιβλίον, ἀρχαιότερον τοῦ
πρώτου, τείνει 'ν' ἀφαιρέσει τὴν δάφνην ἀπὸ τοῦ
Σεραφεῖμ, διότι ὀκταετίαν πρὸ τούτου παρῆλθεν
εἰς μέσον (1768) λόγιος κληρικὸς τὸ τοιοῦτο σύ-
στημα τῆς τῶν μικρασιατῶν θρησκευτικῆς δια-
παιδαγωγήσεως εἰσηγησάμενος.

Τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται ἐλληνιστὶ καὶ τουρ-
κιστὶ «Διδασκαλία χριστιανικὴ τῆς ὀρθοδόξου
ἡμῶν πίστεως», ἀλλ' ἡ μεταγραφὴ τοῦ τίτλου ἐν
τῷ συνόλῳ περιττή. Τὸ πόρισμα τῆς ἐξετάσεως
ἐστὶν ὅτι

α') ὁ τοῦ ὑπ' ἐξέτασιν κοινωφελοῦς συστή-
ματος εἰσηγητῆς ἐστὶν ὁ τραπεζούντιος ἱερομό-
ναχος Παρθένιος Μεταξόπουλος, οὗ τὸ ἔργον τοῦ-
το ἀγνοοῦσιν ὁ Ζαβίρας, ὁ Βρετὸς, καὶ ὁ Σάθας,
ἐκ τῶν πρὸ καιροῦ τινος γραψάντων, καὶ ἐκ τῶν
τελευταίων ὁ πολλὰ βεβαίως ἐξετάσας περὶ Παρ-
θενίου κ. Ἐπαμεινώνδας Θ. Κυριακίδης ὁ τὰς
«Βιογραφίας τῶν λογίων τραπεζουντίων» ἐκδούς.

β') ὅτι τὸ βιβλίον ἐξεδόθη «ἐν τῇ νέᾳ τυπο-
γραφίᾳ τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν ρωμαίων τῇ
συστηθείσῃ ὑπὸ τὴν ἡγεμονικὴν προστασίαν Ἀ-
λεξάνδρου Σκαρλάτου Γκίκα» τοῦ τῆς Βλαχίας
ἡγεμόνος, ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐπιστατοῦντος Γε-

3. «Πρόδρομοι τῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων ἐν Ἀ-
νατολῇ. Σεραφεῖμ μητροπολίτης Ἀγκύρας Ἀτταλεὺς. Ἐν
Κωνσταντινουπόλει 1864». Μικρὸν βιβλιάριον ὀλίγοσελίδων, εἰς
σχῆμα 16ον.

ωργίου Κωνσταντίνου, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα
τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων γνωστοῦ συγγραφέως τοῦ
Λεξικοῦ.

γ') ὅτι ἡ Παιδαγωγία αὕτη ἐξεδόθη τουρκι-
στὶ, δι' ἐλληνικῶν χαρακτῆρων, πρὸς τὴν ἐν τοῖς
σχολείοις χρῆσιν «καὶ μάλιστα οἱ παιδαγωγοὶ
ὀφείλουσι νὰ διδάσκωσι δι' ἐρωταποκρίσεως τὰ
τῶν χριστιανῶν παιδία». Ὡστε ἡ διδασκαλία αὕ-
τη τῆς ἐπιτόμου Κατηχήσεως ἦν ἤδη εἰσηγμένη
ἀπὸ τῶν μέσων τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος εἰς τὰ
καθ' ἡμᾶς σχολεῖα τὰ τε τῆς Μικρασίας καὶ τὰ
ἄλλαχοῦ· διότι ὀλίγιστοι γινώσκουσιν ὅτι μέχρι
τῶν ἀρχῶν τῆς ΙΘ' συνουκίαι τινὲς τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως ὡς π. χ. αἱ τῶν Ὑψωμαθίων καὶ τῶν
Ἐξ-μαρμάρων ἐλάλουν τουρκιστὶ, ἡ δὲ Μ. Ἐκ-
κλησία ἠναγκάζετο ἐκδιδόναι καὶ πέμπειν πρὸς
αὐτοὺς ἐπιστολὰς ἐπισήμους ἐν τουρκικῇ γλώσ-
σῃ, διὰ στοιχείων ἐλληνικῶν, προλαβοῦσα ἐν
τούτῳ μάλιστα τὸν Μεταξόπουλον, ὅστις διὰ τοῦ
φωτὸς τοῦ τύπου ἐποίησατο γνωστὸν τὸν εὐσεβῆ.
ζῆλον αὐτοῦ καὶ τὴν φιλογένειαν.

ὁ μ. χ. Μ.Ι.Γ.

ΑΙΤΙΑ ΑΠΙΣΤΙΑΣ*

Β'. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ

Θρησκευτικὴ ἡμιμάθεια.

Ἡ ἀπιστία πολλῶν διαπρεπῶν πολλάκις
ἀντιπροσώπων τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας ὀφείλε-
ται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν μεγάλην
ἀνισορροπίαν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν ἄλ-
λων αὐτῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων ἀφ' ἑνὸς
καὶ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν γνώσεων ἀφ' ἑτέ-
ρου, ἡ καὶ εἰς τὸ ἀπὸ θολερῶν πηγῶν ἀντληθὲν
ὑπ' αὐτῶν θρησκευτικὸν ὑλικόν. Οἱ ἄνδρες οὗ-
τοι ὅπως κρίνωσι περὶ πραγμάτων τῆς ἔξω ἐπι-
στήμης θεωροῦσιν ἀπαραίτητον τὴν ὡς οἶόν τε
ἀκριβῆ αὐτῶν μελέτην καὶ ἐρευναν καὶ ὅπως δ'
ἀποφύωνται γνώμην περὶ τῆς ὀρθότητος ἢ μὴ
τῆς περὶ τούτων ιδέας πολλῶν θεωροῦσιν ἐπί-
σης ἀναγκαίαν τὴν ἀκριβῆ καὶ ἀμερόληπτον
πάντων τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ ἐκάστης γνώμης λό-
γων. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς φυσιοῦσης αὐτῶν γνώσεως
παραγόμενοι διάφορον κανόνα ἐκτιμήσεως καὶ

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 139 - 140.

ἀποφάνσεως γνώμης περὶ τῆς πίστεως προκειμένου μεταχειρίζονται· παραδείγματα τῶν τοιούτων πρόκεινται δυστυχῶς πολλά!

Ἐπίδρασις τοῦ περιέχοντος.

Τὰ σώματα πάντα ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιέχοντος. Κατὰ μείζονα λόγον εἰς τὴν ἐπίδρασιν ταύτην ὑπόκειται τὸ πνεῦμα, ἅτε μᾶλλον εὐαίσθητον ὄν. Τοῦτο ἀπορροφᾷ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος ὥς ὁ σπόγγος καὶ κορέννεται ἀσυνειδήτως. Οὕτως ὥστε πολλοὶ ἐχθρικῶς πρὸς τὴν πίστιν διακείμενοι καὶ τοῦτο ἴδιον αὐτῶν ἔργον ὑπολαμβάνοντες, ἀληθῶς εἰπεῖν, εἰσιν εὐφύεις δοχεῖς ξένων ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων. Ἐπιδρᾷ δὲ διὰ τοῦ καταναγκαστικοῦ τούτου τρόπου ἐπὶ τὸ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου πρῶτον ὁ οἶκος, εἶτα ἡ σχολὴ μέχρι τῆς ἀνωτάτης καὶ τελευταίας ὁ κοινωνικὸς κύκλος.

Στενὴ καὶ ἀποκλειστικὴ εἰδικότης.

Ἦδη ὁ Βάκων παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἀρμονία τῶν ἐπιστημῶν τ. ἔ. ἡ ἀμοιβαία ἀλλήλων ὑποστήριξις ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην τῆς ἐπιστήμης αὐθεντίαν. Ἀπеспασμένος δ' ἀπὸ τῆς δέσμης ταύτης καὶ μεμονωμένος κλάδος κάμπτεται καὶ θραύεται εὐχερῶς. Ὁ ἀπеспασμένος οὗτος καὶ μεμονωμένος τοῦ Βάκωνος κλάδος ἐστὶν ἡ εἰδικότης καὶ δὴ ἡ στενὴ καὶ ἀποκλειστικὴ τοιαύτη. Ὁ ταύτης ὁπαδὸς ἐξαντλεῖται ἐν ταῖς λεπτομέρειαις καὶ καθίσταται οὕτως ἀνίκανος εἰς τὴν συνθετικὴν τῶν πραγμάτων θεωρίαν. Λεπτομέρειά τις ἐπιστημονικὴ μὴ εὐρίσκουσα τὴν ἐπαρκῆ αὐτῆς λύσιν διὰ τῆς πίστεως σκανδαλίζει αὐτὸν ἐξ αὐτῆς καὶ μόνης πολλάκις περὶ τοῦ ὅλου κρίνεται. Τουναντίον εὐρύτερος θεωρίας ὀρίζων, ἀποδίδων τὴν προσήκουσαν σημασίαν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους, ἀντιλαμβάνεται ὀρθότερον τοῦ ὅλου καὶ καταντᾷ εἰς ἀσφαλέστερα γενικὰ συμπεράσματα. Ἡ στρογγυλότης τῆς γῆς ὑποπίπτει εὐχερῶς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἀφ' ὑψηλοῦ τινος σημείου ὀρώντος, οὐδαμῶς δὲ εἰς τὸν ἐν χθαμαλῇ τινι ἢ στενῇ κοιλάδι κατακεκλεισμένον. Ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἰσχύουσα διὰ πάντα στενῶς καὶ ἀποκλειστικῶς μεμονωμένον ἀνθρωπίνης μαθήσεως κλάδον, καθίσταται μᾶλλον αἰσθητὴ ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῶν φυσικῶν λεγομένων ἐπιστημῶν, τῇ μὴ παρακολουθουμένῃ ὑπὸ ἀναλόγου θεωρητικῆς ἀναπτύξεως.

Ἀποκλειστικὴ καλλιέργεια τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Ἡ περιβάλλουσα τὸν ἀνθρώπον φύσις γνωρίζει αὐτῷ κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ρῆσιν (Ρωμ. α', 20) τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' αὐτὴ αὕτη καὶ ἀποκρύπτει συγχρόνως τὴν παρουσίαν αὐτοῦ, ὅταν τις οὐχὶ καλῶς πρὸς αὐτὴν ἀφορᾷ. Ἐντεῦθεν ὁ θεσπέσιος ἐκεῖνος ὕμνος τῆς ἐν τῇ φύσει διακεχυμένης σοφίας καὶ προνοίας τοῦ Θεοῦ καὶ αἱ βέβηλοι ἀφ' ἐτέρου κατὰ τῆς ὑπάρξεως καὶ προσωπικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως δις σχυρισμοί! Οἱ πρῶτοι ὀφείλονται εἰς τὴν ἔμφυτον τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ μαντικὴν δύναμιν ἢ εἰς βαθεῖαν καὶ ἀκριβῆ τῶν φυσικῶν φαινομένων ἔρευναν. Οἱ δεῦτεροι εἰς τὴν ἀμβλύτητα τῆς ὁράσεως τῆς ψυχῆς καὶ εἰς τὴν ἐπιπόλαιον καὶ ἀτελῆ τῶν φυσικῶν φαινομένων ἐξέτασιν. Ἐπὶ τῶν τελευταίων ἰσχύει ὅτι περὶ τῶν φιλοσοφούντων εἶπεν ὁ Βάκων «Leves gustus movere fortasse posse ad atheismum», καθ' ὃν χρόνον ἐπὶ τῶν πρώτων «sed pleniores haustus ad religionem reducere». Οἱ ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς φύσεως ἀπολλύντες τὰ ἔχνη τοῦ ὑπερκοσμίου προσωπικοῦ Θεοῦ ἐκλαμβάνουσι τὰς φυσικὰς δυνάμεις, ὡς αὐθύπαρκτα καὶ αὐτοτελῆ πρῶτα αἷτια, καθ' ὃν χρόνον βαθύτερα καὶ εὐρύτερα τῆς φύσεως ἔρευνα ἀποδεικνύει καὶ ταῦτα προϊόντα ἄλλης τινὸς ὑπερτέρας δυνάμεως, ἄλλου ὑπερκοσμίου αἰτία δημιουργήματα. Πρὸς τῇ τοιαύτῃ συγχύσει ἡ στενὴ ἀποκλειστικότης ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἀνθρωπίνην γνώσιν κέκτηται τὴν ιδιότητα τοῦ φυσικοῦ. Ἡ ἀνακάλυψις νόμων τινῶν τῆς φύσεως καὶ καθόλου ἢ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν πρόοδος γεννᾷ παρά τισι μικρονόοις τὴν ιδέαν, ὅτι μυστήρια οὐδαμοῦ ὑπάρχουσι καὶ δυσπιστοῦσι κατ' ἀκολουθίαν οὗτοι πρὸς τὰς μυστηριώδεις ἀληθείας τῆς πίστεως. Παραβλέπουσι τὴν ἄβυσσον τῶν μυστηρίων, ἣν ἡ δὴθεν ἀποκαλυφθεῖσα φύσις ἐγκλείει ἔτι ἐν ἑαυτῇ καὶ ἀπαιτοῦσι πλήρη ἀποκάλυψιν τῶν μυστηρίων τῆς θείας φύσεως.

Π. Κ. . . . νός.

Ἡ δωρεὰ τοῦ εὐγενεστάτου κ. Ε. Εὐγενίδου πρὸς τὴν ὁμογενῆ Κοινότητα Προύσης

Ἀντιγράψαντες μετὰ χαρᾶς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ τὴν ἐσχάτως γενομένην δωρεὰν τοῦ ἐριτίμου ὁμογενοῦς κ. Εὐσταθίου Εὐγενίδου πρὸς τὴν ὁμογενῆ κοινότητα Προύσης, δημοσιεύομεν σήμερον τὰ κατωτέρω ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν γενναίῳ φρονιᾳ ταύτῃ δωρεάν, ἥτοι πρῶτον μὲν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἶκον. Πατριάρχην κ. Ἰωακείμ ἀπὸ μέρους τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν Προύσης, δεύτερον δὲ τὸ ὑπογραφέν σχετικὸν ψήφισμα ὑπὲρ τοῦ γενναίου δωρητοῦ. Ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα ταῦτα, διατρανοῦντα τὴν μεγάλην εὐγνωμοσύνην τῆς ἐν λόγῳ κοινότητος πρὸς τὸν εὐγενεστάτον καὶ φιλομουσώτατον δωρητὴν, ἐκδηλοῦσι συγχρόνως ἀξιόχιστα αἰσθήματα υἱικῆς στοργῆς πρὸς τε τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἶκον. Πατριάρχην, καὶ τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Προύσης κ. Νεφθαλή. Ἐπὶ πᾶσι τοῖς μεγάλῃ προδότης αἰσθάνεται χαρὰν ἡ ἁγία Μητήρ ἡμῶν Ἐκκλησία. Ἡ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα ἐπιστολὴ ἔχει ὥδε:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Οἱ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ ὑποφαινόμενοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν νόμιμον ἀντιπροσωπείαν τῆς ἐνταῦθα ὀρθοδόξου Κοινότητος, συνελθόντες σήμερον ἐν τῇ Ι. Μητροπόλει ὅπως ψηφίσωμεν τὰ προσήκοντα εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Εὐγενεστάτον Κύριον Εὐστάθιον Εὐγενίδην ἐπὶ τῇ πεντακοσιλίρῳ δωρεᾷ, ἣν προσήνεγκεν εἰς τὴν ἡμετέραν Κοινότητα διὰ τὴν ἰδρυσιν Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου, θεωροῦμεν ἱερὸν καθήκον ἡμῶν ἵνα ὑποβάλωμεν εὐσεβάστως πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιώτητα τὴν βαθυτάτην καὶ αἰδίων εὐγνωμοσύνην ἀπάσης τῆς ἐνταῦθα Κοινότητος, διότι ἡ πρόφρων εὐνοία Αὐτῆς πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ἡμῶν Κύριον Ναθαναὴλ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ δωρητοῦ εὐεργετικὴ ἐπιρροὴ Αὐτῆς συνετέλεσαν τὰ μέγιστα πρὸς παροχὴν τῆς μεγάλης ταύτης δωρεᾶς.

Τὸ σεπτὸν ὄνομα τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἀπὸ δύο δεκαετηρίδων πάντοτε ἐν εὐφημίαις φέρεται ἀνὰ τὰ στόματα τῶν Προυσαέων, οἵτινες ἤδη ἔχουσι καὶ ἓνα ἰδιαίτερον λόγον νὰ εὐγνωμονῶσιν Αὐτῇ ἀπὸ καρδίας, αἱ δὲ θυγατέρες ἡμῶν, αἵτινες θὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ ἰδρυθησόμενον Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον, θὰ διδαχθῶσι, μετὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς κατὰ

Χριστὸν ἠθικῆς, νὰ εὐλογῶσι καὶ τὸ λαοφίλῃτον ὄνομά Της.

Ἐκλιπαροῦντες Αὐτὴν ὅπως μὴ παύσῃται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παρέχουσα τὴν ἑαυτῆς πατρικὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν, ἀσπαζόμεθα εὐλαβῶς τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιὰν καὶ διατελοῦμεν μετὰ πλείστου σεβασμοῦ

Ἐν Προύσῃ, 12 Ἀπριλίου 1902.

Ταπεινοὶ θεράποντες

Τὰ μέλη τῆς Δημογεροντίας, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, καὶ τῶν Ἐφορειῶν Προύσης.

(ἔπονται 21 ὑπογραφαί)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Προύσῃ σήμερον τὴν δωδεκάτην (12) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δευτέρου (1902) σωτηρίου ἔτους συνελθούσα ἐν τῇ Ι. Μητροπόλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου ἁγίου Προύσης Κυρίου Ναθαναὴλ εἰς ἑκτακτον Γεν. Συνεδρίασιν ἡ Γεν. Συνέλευσις τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος μετὰ τῶν Ἐφορειῶν τῶν Σχολείων καὶ λαβοῦσα ἐπισήμως γνῶσιν διὰ στόματος τοῦ Σεβ. Προέδρου τῆς γενναίας καὶ φιλομουσίου δωρεᾶς ἐκ λίρ. ὀθωμ. πεντακοσίων (500), γενομένης παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐγενεστάτου Κυρίου Εὐστ. Εὐγενίδου πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα Προύσης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀνεγερθῇ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον, ἐν ᾧ νὰ φοιτῶσιν αἱ κόραι καὶ τῶν τριῶν ἐνοριῶν,

ψηφίζει

α'] Ν' ἀνακηρυχθῇ Μέγας Εὐεργέτης τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος τῆς πόλεως Προύσης ὁ εὐγενεστάτος καὶ φιλομουσώτατος Κύριος Εὐστάθιος Εὐγενίδης,

β'] Ν' ἀποκληθῇ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ δωρητοῦ «Εὐγενίδειον» τὸ ἰδρυθησόμενον Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον,

γ'] Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ θερμότερα εὐχαριστήρια καὶ ἡ βαθυτάτη τῆς Κοινότητος εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν γενναῖον δωρητὴν διὰ τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος Πρακτικοῦ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Μεταξύ τῆς σεπτῆς διαιτησίας καὶ τοῦ μητροπολίτου Κυρηνείας ἀντηλλάγησαν ἐσχάτως τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα·

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

Κωνσταντινούπολιν.

Λευκωσία· 25 Ἀπριλίου, 9, 20 πρωίας·

Κιτίου ἱεροπράττει ἐν ἐπαρχίᾳ ἀρχιεπισκόπου, προκαλῶν σκάνδαλα, ρήξις.

Κυρηνείας.

(ἀπάντησις)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤῆ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ καὶ ΣΥΝΟΔΙΚΟΙΣ.

Κωνσταντινούπολις, 25 Ἀπριλίου.

Κανονικῶς δὲν ἐπιτρέπονται παρ' ἐνορίαν ἱεροτελεστίαι, τιμωρούμεναι αὐστηρῶς. Πρὸς γνῶσιν παρανοομένων.

Πατριάρχης Ἰωακείμ.

Πατριάρχης Δαμιανός.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Σεπτῇ Πατριαρχικῇ προνοίᾳ καὶ κελεύσει δηλὸν γίνεται τοῖς εὐσεβέσι καὶ ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, ὅτι πρὸς πρόληψιν πάσης ἐνδεχομένης νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ περὶ τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ καταχρήσεως, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις κοινολογουμένων θαυματουργικῶν ἰάσεων τῆς ἐν Ἐξ Μαρμάροις ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Παναγίας, πολλὴ ἀπαιτεῖται παρὰ πάντων σύνεσις, προσοχή καὶ ἐπιφύλαξις.

Πρὸς τούτοις δὲ δηλοῦται πᾶσι τοῖς μετ' εὐλαβείας μεταβαίνουσιν εἰς προσκύνησιν τῆς ἐν λόγῳ ἱερᾶς εἰκόνης, ὅτι δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ χάρις, ὡς χάρις, παρέχεται τοῖς ἀγίοις δωρεάν, καὶ ὅτι πᾶσα ἰδέα περὶ χρηματικῆς προσφορᾶς πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν δῆθεν ἐπ' αὐτῶν ἐπενέργειαν τῆς θείας χάριτος, καταδικάζεται ὑπὸ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως, καὶ κατ' ἀκολουθίαν συνιστᾶται αὐστηρῶς ἡ ἀποχή ἀπὸ πάσης χρηματικῆς προσφορᾶς εἴτε πρὸς τὴν ἱερὰν ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερεῖς, ἐκτὸς τῆς προσφορᾶς κηρίων, ἅτινα εἴθισται νὰ καίωνται ἔμπροσθεν τῶν ἱερῶν εἰκόνων.

Ἐπὶ πᾶσι συνιστᾶται καὶ αὖθις πολλὴ σύνεσις καὶ προσοχή, ἵνα μὴ τὰ θεϊότατα τῆς πίστεως ἡμῶν γίνωνται ἀφορμὴ κρίσεων καὶ ἐπικρίσεων παρὰ τε τοῖς ἡμετέροις καὶ τοῖς περι-ἡμᾶς περιοίκοις λαοῖς.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 25 Ἀπριλίου 1902.

† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— Ἱερὰ Σύνοδος. — Ἡ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ ἁγίου Πάσχα τὰς ἐργασίας αὐτῆς διακόψασα ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐπανάβη ταύτας ἀπὸ χθὲς συγκατέστησεν τὴν πρώτην συνεδρίαν, ἣς ἀπῆσαν οἱ σεβασμ. μητροπ. Σμύρνης ἐνεκα ἀσθενείας, Βάρνης καὶ Ξάνθης μήπω ὄντες ἀριγμένοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν.

Τῆς συνεδρίας ταύτης μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν μετέσχε καὶ ὁ ἄρτι ἀφικόμενος σεβασμ. μητροπ. Ἰκονίου Ἀθανάσιος, ὃν ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσεφώνησε καταλλήλως, τῆς Α. Σεβασμ. ἀπαντησάσης τὰ εἰκότα.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἀνεγνώσθη γράμμα συγχαρητήριον ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ ἁγίου Πάσχα τοῦ σεβασμ. μητροπ. Πετροπόλεως καὶ Λαδόγης κ. Ἀντωνίου πρωτεύοντος μέλους τῆς ἁγιωτάτης Διοικούσης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας πασῶν τῶν Ρωσιῶν καὶ παρόμοια τηλεγραφήματα τῆς Α. Μ. τοῦ πάπα καὶ Πατριάρχ. Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου, τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Ἰερδάνου κ. Ἐπιφανίου τοῦ σεβασμ. μητροπ. Σύρου καὶ Τήνου κ. Μεθοδίου, προσδρεύοντος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας κ. Ἰωσήφ, τῶν σεβασμ. μητροπ. Βελιγραδίου κ. Ἰννοκεντίου καὶ Μαυροβουνίου κ. Μητροφάνους.

— Πατριαρχικὴ χοροστασία. — Τοῦ σεπτοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ πανηγυρίζοντος τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἶκουμ. Πατριάρχης Ἰωακείμ ἐχοροστάτησεν ἐν αὐτῷ κατὰ τε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν συγχωροστατησάντων καὶ ἐνίων ἐκ τῶν ἁγίων συνδικῶν καὶ τοῦ παρεπιδημοῦντος μητροπ. Κασσανδρείας, ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς εὐσεβεῶς ἐκκλησιασματος.

— Ἐπέτειοι ὀνομάτων βασιλέως Γεωργίου καὶ αὐτοκρατορίας Ρωσίας. — Τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' ἄγοντος τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἑορτὴν, καὶ δοξολογίας ἐπὶ τούτῳ τελομένην ἐν τῷ ἐν Πέραν ἱερῷ ναῷ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας, ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου Ἰωακείμ τὸ μὲν παρέστησαν κατὰ τὴν δοξολογίαν, τὸ δὲ διεβίβασαν τὰς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ εὐχετηροῦς πατριαρχικὰς προσήσεις τῇ Α. Ε. τῷ ἐνταῦθα πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος Νικολάῳ Μαυροκορδάτῳ ὃ τε πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου Ἰωάννης Γανταλίδης.

Ὁμοίως τῆς Α. Α. Μ. τῆς σεπτῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου ἀγούσης τὴν ἐπέτειον ὀνοματικὴν ἑορτὴν καὶ δοξολογίας ἐπὶ τούτῳ τελεσθείσης ἐν τῷ ναὶδρίῳ τῆς αὐ

τοκρατορικής ρωσικής Πρεσβείας οί αυτοί πατριαρχικοί ἀπεσταλμένοι ἅμα μὲν παρέστησαν ἐν τῷ ναῷ, ἅμα δὲ διεβίβασαν τὰς εὐχὰς καὶ τὰς συγχαρητηρίους προσήσεις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσίας Ζηνοβίου.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς δοξολογίας παρέστησαν ὁμοίως καὶ ὑπέβαλον τὰς συγχαρητηρίους προσήσεις τοῖς ἐξοχωτάτοις πρεσβευταῖς καὶ οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων.

— Μητροπολίτης Συώνης. — Ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος διὰ τοῦ δευτερεύοντος κ. Παρθενίου διηρώτησε χθὲς τὰ περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου Συώνης Βασιλείου, ὃς καὶ ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπεσταλμένου διεβεβαίωσεν ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἔσται εἰς θέσιν ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

— Ἱερός ναὸς Ἐξωκονίου. — Συνεπεία τῆς ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων ἐκτάκτου συρροῆς προσκυνητῶν εἰς τὴν ἐν Ἐξωκονίῳ ἱερὴν ναὴν τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸν καλούμενον κοινῶς τῆς Γοργεπηκόου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν ἐφημερίαις, σημαντικῶς ἠυξήθησαν αἱ πρόσοδοι τοῦ ναοῦ, συντόνου γρηζοῦσαι ἐποπτείας ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ὡς εἶδει ν' ἀξιοθῇ μερίμνης πολλῆς ἢ ἐν προσκυνημασιν ἱεροῖς ἀπαιτούμενη εὐπρέπεια καὶ τάξις ἐκ μέρους τῶν προσερχομένων διαφόρων θρησκευμάτων καὶ φυλῶν. Ἐπὶ τούτῳ τὸ Δ. Ἔθν. Συμβούλιον ἐνετείλατο σήμερον τῷ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐντιμ. κ. Κ. Ἀννιάδῃ ἵνα, μεταβὰς εἰς Ἐξωκόνιον καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, διορίσῃ ἑμισθόν τινα ταμίαν καὶ ἐπιστάτην, ὑπεύθυνον ἀπέναντι τοῦ τε Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, καθορίσῃ δὲ τὰ κατὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἐν τοιαύτῃ πολυπληθεῖ συρροῇ λαοῦ τάξιν καὶ εὐπρέπειαν.

— Ἐξοχία Μετσόβου. — Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Περστερῆς Μελέτιος τηλεγραφικῶς ἠγγεῖλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι περατώσας τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐξαρχικὴν ἐντολήν, ἀφωρῶσαν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐξάρχου Μετσόβου καὶ ἐφορείας τῆς Κοινότητος ταύτης, ἐπανῆλθεν εἰς Ἰωάννιναν.

— Ἀντεπιστάσεις. — Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντεπεσκέφατο ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ ἁγίου Πάσχα τοὺς σεβασμ. μητροπολ. Προύσης, Καλλιουπόλεως καὶ Ἡλιουπόλεως.

— Μητροπολίτης Βάρνης καὶ Καλλιουπόλεως. — Τῇ π. δευτέρᾳ ἐπανεκέκμη ἡ Α. Σ. ὁ μητροπ. Καλλιουπόλεως κ. Ἱερώνυμος, ὃς χάριν τῶν ἐορτῶν τοῦ ἁγίου Πάσχα εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ· χθὲς δ' ἐπανῆλθεν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Βάρνης κ. Πολύκαρπος.

— Ἀρχιερέεια Καθιδρυμάτων. — Ἐν τῇ προχθεσνῇ συνεδρίᾳ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου διωρίσθη μέλος τῆς Ἐφορείας τῶν ἐν Ἐπιβάταις Ἀρχιερατικῶν Καθιδρυμάτων ὁ ἐκ τῶν μελῶν ἀξιότιμος Μιχαὴλ Σιφναῖος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποχωρήσαντος Ἀντ. Σούρλα.

— Πατριαρχικαὶ προσήσεις. — Τοῖς ἐκ τῶν ὁμογενῶν κκ. Γεωργίῳ Φραγκίᾳ, ἀρχιμηχανικῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων, Γ. Βέλλῃ διευθυντῇ τοῦ «Ταχυδρόμου» καὶ τοῦ «Ἀνατολικοῦ Μηνύτορος», Γ. βέτῃ Οἰκιάδῃ, Γ. Δεβετζῇ ἀδελφῷ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, Γεωργίῳ Οἰκονομίδῃ, ἀρχισυντάκτῃ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως», Γ. Νούλῃ, Ἱατρῷ Γ. Πολιτάκῃ, Γ. Ἀποστολίδῃ δικηγόρῳ καὶ Γ. Νομικῷ ἄγουσι τῇ π. Τρίτῃ τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἐορτήν, ἡ Α.

Θ. Παναγιότης διεβίβασε τὰς εὐχετηρίους αὐτοῦ προσήσεις διὰ τοῦ πανοσιολ. Δευτερεύοντος· τῷ δὲ ἄρχοντι Πρωτοψάλτῃ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Γ. Βιολάκῃ καὶ Γ. Ι. Παπαδοπούλῳ, διευθυντῇ τῆς Σχολῆς τοῦ Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου, διὰ τοῦ διακόνου Ἀποστόλου Τρύφωνος.

Τηλεγραφικῶς δὲ διεβιβάσθησαν τὰ πατριαρχικὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐορτῇ αὐτοῦ τῷ ἐλλογίμῳ Γ. Ληανοπούλῳ, διευθυντῇ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

— Ἐπισκέψεις. — Τῇ π. Δευτέρᾳ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνελθοῦσα εἰς Βόσπορον ἐπεσκέφατο τὰς ΑΑ. ΕΕ. τὸν Ἀλέξανδρον Καραθεοδωρῇ πασῶν, ἀρχιμεταφραστὴν τῶν ἀνακτόρων, καὶ τὴν Α. Ε. τὸν ἄρχοντα Μέγαν Λογοθέτην Σταυράκην βέην Ἀριστάρχην.

Ὁμοίως τῇ Τρίτῃ π. μ. ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεσκέφατο ἐν Πέραν τὸν ἐρίτιμον ὁμογενῆ τραπέζιτην Λεωνίδαν Ζαρίφην, παρ' ᾧ καὶ ἐγευματίσσε, καὶ μ. μ. τὰς ΑΑ. ΕΕ. τὸν Ἀλέξ. Παντζήρην βέην, βοηθὸν διευθυντὴν τῆς ὁδομ. τραπέζης καὶ τὸν Στέφανον βέην Μουσούρον, καὶ ἐν Διπλοκονίῳ τὴν Α. Ε. τὸν Συμεὼν ἐφέντην Σινδρόσογλου.

Ἐκ Διπλοκονίου δὲ μετέβη εἰς τὸ ἐν Σισλίῳ νεκροταφεῖον τῆς Ἑλλήν. Ὀρθοδόξου Κοινότητος· ἐντεῦθεν κατελθοῦσα καὶ αὖθις εἰς Πέραν ἐπεσκέφατο τοὺς ἀξιότιμους κκ. Ἀλέξ. Γάγκον, μέλος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Σαμιακοῦ ἡγεμονικοῦ Γραφείου, καὶ Ἀντώνιον Σούρλαν, τραπέζιτην.

Προχθὲς ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ Κωνσταντῖνος Καραθεοδωρῇ ἐφέντης καὶ ὁ Ν. Σγουρίδης ἐφέντης.

Χθὲς δὲ ἡ Α. Ε. ὁ Ἀλέξ. Παντζήρης βέης καὶ ὁ ἐκδότης τῆς ἐν Βιέννῃ ἐκδιδομένης «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως» αὐλικὸς σύμβουλος κ. L. B. Hahn.

— Ἐκφρασις εὐχαριστίας. — Παρεκλήθημεν ὅπως ἀναγράψωμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς ἐν Δεδε-αγάτς ὁμογενοῦς Κοινότητος πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐρίτιμον ὁμογενῆ κ. Γρ. Μαρασλῆν, εὐαρεστηθέντα καὶ νέας ν' ἀποστείλῃ δωρεὰς εἰς ἱερὰ ἄμφια τῷ ἐκεῖ ὀρθοδόξῳ ναῷ, ὅστις καὶ ἀνεκέρυξεν αὐτὸν μέγαν εὐεργέτην αὐτοῦ.

— Θρησκευτικοδιδασκτικὸν Πινάκας. — Σὺν τῷ παρόντι φύλλῳ ἀντὶ τοῦ «Περὶ Προτεσταντισμοῦ» παραρτήματος, ὅπερ θέλει ἐξακολουθήσῃ προσεχῶς ν' ἀποστέλλεται, ἀποστέλλομεν καὶ τὸν ἕτερον τῶν «Θρησκευτικοδιδασκτικῶν Πινάκων» τοῦ ἐξοχωτάτου ἱατροῦ κ. Γεωργ. Εὐγενίδου, τὸν «περὶ Μεταφυσικῶν Θεωριῶν». Ὡς ἐγράψαμεν δ' ἄλλοτε ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν εἶνε εὐεργετικὸς ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ναοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Οἱ θελόντες ἄρα ἵνα συντελέσωσιν ὑπὲρ τοιούτου ἱεροῦ σκοποῦ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν τὴν συνεισφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ ἐν Κοντοσκαλίῳ ἱερὸν ἀναγνωστήριον, εἰς ὃ ἀνετέθη ἡ κατανάλωσις τῶν ἐν λόγῳ Πινάκων.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Σελ. 174 στίχ. 35 ἀντὶ διάσωσιν γράφε διάσπασιν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ἡ Περσεφὸνη Κωνσταντίνου, τὸ γένος Δημητρίου Βίτου, ὑπὸ πῆκος ὁθωμανῆ, τέως μὲν κάτοικος Διπλοκίου Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δ' ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἐαυτῆς ἀνδρὸς Κωνσταντίνου Ἀθανασίου, ὑπηκόου ὁθωμανοῦ, ἀνευ ἔργου καὶ κατοικοῦ Ταταούλων. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτῆς περὶ διαζυγίου ἀγωγή θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτῆς. Ἡ παροῦσα κλήσις τρις δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κων(ν)πόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 20 Μαρτίου 1902.

ὁ Προεδρεύων

Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ Π. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Δημήτριος Παναγιώτου Καρατζᾶς, ὑπὸ πῆκος ὁθωμανός, τέως μὲν κάτοικος Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, παρὰ τῇ ὁδῷ Γλαβάνη ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ ὑπάλληλος τῆς εταιρίας Κούκ, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ. μ. μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐπὶ διαζεύξει ἐναγομένος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ἀδελίνης Μαργαρίτας Δημητρίου Παναγιώτου Καρατζᾶ, τὸ γένος Jean Baugrats. Γαλλίδος τὴν ἐθνικότητα, ὑπηκόου ὁθωμανῆς, διαμενούσης ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τῇ ὁδῷ Σοφιαλῆ ὑπ' ἀριθ. 2 bis καὶ τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης ἔργα. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον ἡ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγή δικασθῇ ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1902.

Ὁ Πρόεδρος

† Κορυτσᾶς ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

2

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ Π. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα,

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεῖ.

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμὸν Πρωτοκόλλου 6258 καὶ ἡμερομ. 12 Ὀκτωβρίου 1901 περὶ διαζυγίου ἀγωγήν τῆς ἐναγομένης Ἑλένης Ν. Ροδοκανάκη, τὸ γένος Ἀρκᾶς, ἐλληνίδος ὑπηκόου, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μὲν ὀρμωμένης, ἐν Ὁδησσῷ δὲ τῆς Ρωσίας τανῦν προσωρινῶς διχμενούσης, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Κωνσταντίνου Ροδοκανάκη, ὑπηκόου ἑλλήνος, τέως μὲν προσωρινῶς διαμένοντος ἐν Ὁδησσῷ, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος,

Παρέχει αὐτῇ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας προθεσμίας πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων κατὰ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδεδομένης ταύτης ἀποφάσεως μέσων, ἥτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως ἀντιγράφου καὶ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως πρὸς ὑποβολὴν ἀνακοπῆς, καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος» καὶ τῆς ἐν Ὁδησσῷ ρωσικῆς ἐφημερίδος «Βέδομῶστι Ὁδέσκαγο Γραδανατσάλστεβα» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθῃσιν αὐτῇ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως, τὰ δικαστικά ἐξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια χίλια διακόσια τριάκοντα καὶ πέντε (ἀριθμ. 1235), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, εἴτι δὲ καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβὴν ὡς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρίζεται.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 11 Μαρτίου 1901.

Ὁ Προεδρεύων

2

† Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ Π. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 2125.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεῖ,

Δέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 4464 καὶ ἡμερομ. 1 Αὐγούστου 1901 περὶ διαζυγίου ἀγωγήν τῆς ἐναγομένης Εὐρυδίκης Κ. Φλωρᾶ, θυγατρὸς Βικεντίου Μοντζιέρη, ὡς ἀποδεδειγμένην μόνον κατὰ τὸ θέμα τῆς ἐγκαταλείψεως.

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Κωνσταντίνου Φλωρᾶ, μεταπράτου, τέως μὲν διαμένοντος εἰς Λεμονάδικα Πόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς,

Παρέχει αὐτῇ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως τεταγμένας προθεσμίας, ἥτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδεδομένης ἀποφάσεως πρὸς ὑποβολὴν ἀνακοπῆς καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν-

ταῦτα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἑφημερίδος» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθῃ τῷ ἐναγομένῳ, ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως, τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικηγόρων καὶ τῶν διαζευκτικῶν ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἐξακόσια ὀγδοήκοντα καὶ τρία (ἀριθμὶ 683), προκαταβλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἔτι δὲ καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβὴν, ὀριζομένην κατὰ νόμον εἰς γρόσια ἑκατὸν πεντήκοντα (ἀρ. 150).

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1901.

Ὁ Προεδρεύων

† ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ 1

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ Π. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΔΙΑΡΚΕΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΚΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Γεώργιος Γρηγοράκης, πρῶτον ἑμισθος γραμματεὺς τοῦ ἐν Σμύρνῃ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ἵνα τὴν πρώτην δικάσιμον Τετάρτην καὶ ὥραν 9ην τῆς πρωίας εὐρωπαϊκῇ, μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, γεννησμένης δις κατ' ἐπανάληψιν, ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρεύοντος Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου νομίμως διωρισμένου διὰ τὸ περὶ ἐξαίρεσεως δικαστῶν ἐκ τοῦ Μ. Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Σμύρνης ζήτημα. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον, ἡ περὶ ἧς ἡ κλήσις ὑπόθεσις δικασθῇ κατὰ ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 28 Μαρτίου 1902.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 2

Ὁ Α' Γραμματεὺς

Π. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΡΠΑΘΟΥ ΚΑΙ ΚΑΣΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί·

Δέχεται τὴν ὑπὸ ἡμερῶν 28ην Νοεμβρίου 1901 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Καλῆτσας Ι. Μ. Γεωργιάννη τὸ γένος Γεωργίου Κρητικοῦ ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Προσκαλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Δικαστηρίου τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως ἐμφάνισίν του, πρὸς πληρομὴν προικῶν ἀπαιτήσεων καὶ διατροφῆς αὐτῆς καὶ τοῦ τέκνου τῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῇ «Ἐκκλησ. Ἀληθείας», ἄλλως δικασθῇ κατὰ ἐρήμην.

Ἐν Καρπάθῳ, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1902.

Ὁ Προεδρεύων

Πατὴρ Ἰωάννης Μυκωνιάτης

Ὁ γραμματεὺς 1

Α. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΡΠΑΘΟΥ ΚΑΙ ΚΑΣΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπάθου,

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί·

Δέχεται τὴν ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Μαριγῶς τὸ γένος Γεωργίου Μοσχονᾶ, ὡς νόμιμον,

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐναγομένου Βασίλ. Μ. Παναρέτου, δημοτῶν ἀμφοτέρων Μενοχωρίου, ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου.

Παρέχει τῷ ἐναγομένῳ τὰ ἐνδίκαια μέσα τῆς τε ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως,

Ἐπιβάλλει τῷ ἡττηθέντι τὰ ἐξόδα τῆς παρούσης γρῶς. 192 3/4 ὡς καὶ τὰ τῶν διαζευκτικῶν ἐγγράφων γρόσια τριακόσια (300) καὶ

Κηρύττει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Ἰωάννου Μ. Γεωργιάννη,

Παρέχει τῷ ἐναγομένῳ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας προθεσμίας πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων τῆς ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως,

Διατάττει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγομένον ὡς ὑπαίτιον εἰς τὴν καταβολὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν διαζευκτικῶν ἐγγράφων ἀνιόντων εἰς γρῶς. 300.

Ἐν Κᾶσῳ, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1902.

Ὁ Προεδρεύων

Πατὴρ Ἠλίας Μανούης

Ὁ γραμματεὺς 1

ΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠ. ΠΡΕΣΠΩΝ ΚΑΙ ΑΧΡΙΔΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ ἐκ Κρουσόβου ὀρμώμενος Νικόλαος Ἰωάννου Σιάρχου, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὁθωμανός, ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Τρίτην καὶ ὥραν 5 π. μ. τουρκιστὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ Πνευματικοῦ ἐν Κρουσόβῳ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ἐλισάβετ Νικολάου Ι. Σιάρχου θυγατρὸς Μιχαὴλ Πέμα τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, ὑπήκοου ὁθωμανῆς καὶ κατοικοῦ Κρουσόβου Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴ θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις τρίς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐκδιδομένης «Ἐκκλησ. Ἀληθείας».

Ἐν Κρουσόβῳ, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1901.

Ὁ Πρόεδρος

† Προεδρῶν καὶ Ἀρχιδιὼν ΑΝΘΙΜΟΣ 2

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.